

Dan Wirén

Mamma
Sockerakvatintetsning
290 × 355 mm

Dan Wirén är född 1951 i Jönköping, och bor och verkar nu i Johanneshov, Stockholm. Studier vid Gerlesborgsskolan, Hamburgsund 1974–76, vid Kungl. Konsthögskolan, Stockholm 1977–82.

Separatutställningar i bl.a. Café Mejan, Stockholm 1982, Galerie Blanche, Stockholm 1983, Galleri Astley, Uttersberg 1983, Galleri Belle, Västerås 1985, Galleri Svenska Bilder, Stockholm 1987, 1998 och 2002, Thielska galleriet, Stockholm 1993, Galleri Oijens, Göteborg 1995, Olle Olsson-huset, Solna 2001, Gerlesborgsskolans galleri, Hamburgsund 2005, Galleri Öst, Konstakademien Stockholm 2005, Örebro konsthall 2006, Konstnärshusets grafikgrupp, Stockholm 2007, Galleri Kaz, Västerås 2008, Västbergslagens konstförening, Ludvika 2008, Hallsbergs konstförening 2008, Västerviks konstförening 2009, Galleri PS, Göteborg 2009.

Samlingsutställningar i bl.a. Ungdomsbiennalen, Paris 1980, Galleri Astley, Uttersberg 1981 och 2004, Göteborgs konstmuseum 1982, Konstfrämjandet i Stockholm 1983, Norrköpings konstmuseum 1987, Borås konstmuseum 1988, Västerås konstmuseum 1989, »K-banan«, Lidköping 1994, »Skapelser« i Västergötlands kyrkor, Galleri Svenska Bilder, Stockholm 1996, Galleri Strömbom, Uppsala 2003, »Väsen« Ulriksdal,

Solna 2005, Grafiska sällskapet, Stockholm 2008, Konstforum Norrköping 2008, Studio 44, Stockholm 2009.

Utsmyckningar: väggmålningar i Kungl. Tekniska Högskolan, Stockholm, på uppdrag av Statens konstråd 1997, glasparterier i Danderyds sjukhus, på uppdrag av Stockholms läns landsting 2008.

Representerad i bl.a. Nationalmuseum, Moderna museet, The British Museum, London, Stockholms stads samlingar, Statens konstråd, konstmuseerna i Borås, Göteborg och Västerås.

Stipendier i urval: Gerhard Bonniers stipendium 1981, Ann Margret Dahlquist-Ljungbergs stipendium 1983, Västerås stads stipendium 1986, Konstnärsnämndens arbetsstipendium 1992 och 2003, Konstakademiens stipendium 1994, Einar Forseths stipendium 1996, Längmanska fondens stipendium 1998, Axelson-Johnsons resestipendium 2004, Folke Hellström-Linds stipendium 2008.

Litteratur: utställningskataloger från Biennale XI Paris 1980, konstmuseerna i Norrköping, Borås och Västerås 1987, »K-banan« Lidköping 1994, »Skapelser« Västergötlands kyrkor 1995, »Konst som personligt tilltal«, Centralposthuset, Stockholm 1996, »Presentationer«, Thielska galleriet, Stockholm 1998, »Ord om/och teckning«, Konstfack,

Stockholm 2001, Mårten Castenfors »Sveriges konst 1900-talet«, del 3,

Katalog tills. med Alexandra Kronqvist 2006, *Jorden vi ärvde* (illustration) Ordfront förlag 2008.

Foto: Annette Hammarén

I 2009 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår *Mamma*, sockerakvatintetsning 290 × 355 mm, tryckt av Siv Johansson tillsammans med konstnären i Nils G. Stenqvist-verkstan i Hammarby.

Mamma är titeln på Dan Wiréns blad. En svart siluett, en trött mor som sjunkit ihop på en stubbe under hallonplockningen på ett hygge. Figuren växer ihop med landskapet i hyggets stillhet. Det kanske är sen eftermiddag, blåst, sol och den tiden då stubbarna börjar leva sitt eget liv. Rötternas nätverk, rötternas liv över marken bildar rörelser och mönster.

Ett barndomsminne som fångats i snabba koncentrerade penseldrag i tusch på kopparplåtens akvatintyta. Doft av hallonsnår i gemensam paus och trygghet. En lågmäld melankolisk humor och en stilla förundran över stubbarnas liv. När tänker stubbarna som bäst?

I grafiken har Dan Wirén under de senaste åren funnit ett nytt uttrycksmedel. Vi träffades på Konsthögskolan i Stockholm vid slutet av 1970-talet, då Dan gick på måleriavdelningen. Dan tecknade alltid, var alltid med på krokin, och i hans måleri har det alltid funnits ett tecknande. Ett tecknande som nu plötsligt kristalliseras i detta nya material – kopparplåten. Ett nytt material, en ny sida av Dans tecknande, en rad av minnen, nya figurer, varelser och besjälade andra ting som kommenterar tillvaron och förundrar betraktaren.

Ur materialet föds idéerna och en stubbe kanske är på väg att gå.

Några snabba rörelser med penseln som sedan etsas i plåtens evighet.

Ett slags kalligrafisk dans där jag tror att Dan också själv förvånas av vilka ting och personligheter som bjuder upp.

Snabbt – att om och om igen teckna med tusch på den akvatintbelagda plåten. Ett nytt försök, spola av tuschet från den fastbrända akvatinten. Vänta – ytterligare några penseldrag, väntan på stunden »Nu«, på nytt – koncentration och nytt försök och då kanske ...

Tack vare möjligheten att trycka ett tryck till av kopparplåten, eller kanske en hel upplaga, är vi många som får möjligheten att lyssna till Dans lågmälda berättelse. Det är väl en av grafikens sympatiska överraskningar – tillgängligheten och närheten. En berättelse i förtrolighet som en kopparplåt som skapat.

Att känna doften av hallonsnår på ett hygge.

Lars Nyberg
konstnär